

Tuần Báo Vô Vi

3 tháng 12 năm 2023

Số 684

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Một lòng là gì?
- 2) Khờ ngu là gì?
- 3) Tại sao phải nhứt quyết?
- 4) Đạt đạo là sao?
- 5) Ngoài trong đạt được những gì?
- 6) Hiểu được điều gì?
- 7) Biết gần xa những chuyện gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 08-03-2006 6:30 AM Hỏi: <i>Một lòng là gì?</i> Đáp: Thừa một lòng là nhứt quyết tu. Kệ : Quy hội tình người tự tiến tu Khai triển vô cùng tự giải mù Biết mình biết họ tự biết tu Thành thật tự hành giải khờ ngu.	2) San Diego, 09-03-2006 6:35 PM Hỏi: <i>Khờ ngu là gì?</i> Đáp: Thừa khờ ngu là giữa biết và không biết. Kệ : Tiến hóa thâm sâu lòng cảm thức Duyên đạo tình đời không lẫn lộn Tiến hóa thâm sâu rõ nhiệm màu Điều luyện chính mình tâm tự thức.
3) San Diego, 10-03-2006 4:30 AM Hỏi: <i>Tại sao phải nhứt quyết?</i> Đáp: Thừa phải nhứt quyết là dứt khoát tu tiến. Kệ: Thành tâm học hỏi chẳng sai lầm Dứt khoát tâm tu tự thực hành Tiến hóa không ngừng tự giác tu Thực hành chánh pháp tâm đạt đạo.	4) San Diego, 11-03-2006 5:12 AM Hỏi: <i>Đạt đạo là sao?</i> Đáp: Thừa đạt đạo là hiểu đạo. Kệ: Hiểu đạo thông suốt tự hành triển Nguyên lý Trời ban sống an yên Duyên đạo tình đời trong sống động Thực hành chánh pháp đạt ngoài trong.
5) San Diego, 12-03-2006 2:52 AM Hỏi: <i>Ngoài trong đạt được những gì?</i> Đáp: Thừa ngoài trong đều hiểu được. Kệ: Quý yêu Trời Phật để tự tu Biết mình biết họ đều quý tốt Thực hành chơn pháp thông lý đạo Khai triển chính mình chẳng thấp cao.	6) San Diego, 13-03-2006 3:01 AM Hỏi: <i>Hiểu được điều gì?</i> Đáp: Thừa hiểu được đường lối tu. Kệ: Quy nguyên thiên giác tự tâm hòa Quán thông đường lối gần xa Quý tướng Trời cao sống chung nhà Thành tâm tu luyện biết gần xa.
7) San Diego, 14-03-2006 3:10 AM Hỏi: <i>Biết gần xa những chuyện gì?</i> Đáp: Thừa biết gần xa trong cuộc sống. Kệ: Thanh cao tự thức tự cảm hòa Thương tình tha thứ xây dựng tiến Thành tâm tu luyện sống an yên Thực hành chánh pháp quy chơn thức.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 30 (tiếp theo)

...

“*Thức tâm tự luyện rèn trui*”: Thức tâm rồi tự luyện rèn trui.

“*Cảm giao đời đạo hưởng mùi đạo tâm*”: Chúng ta cảm giao từ đời qua đạo, mới hưởng mùi đạo tâm. Bây giờ, các bạn sống ở đời vật chất này, đi làm cũng vậy, kẻ này ép kẻ kia, kẻ kia ép kẻ nọ, rồi không chấp nhận, sanh ra buồn phiền lẫn nhau. Biết chấp nhận là người khôn ngoan và sự chấp nhận của mình để làm gì? Để ảnh hưởng và giáo dục người chưa thức giác, đó cũng là một việc làm của Thượng Đế. Khi chúng ta bị hiếp đáp, chúng ta chấp nhận, dùng từ tâm để độ những người muốn uy hiếp chúng ta, đó là việc làm của Thượng Đế. Các bạn thử xem, ai ra đứng giữa Trời để chửi ông Trời, ông Trời có đánh đập họ không? Không! Vẫn thương họ, vẫn cung ứng cho họ sự sống hằng ngày để họ thức giác.

Chúng ta đi làm, giữa con người và con người mà chúng ta còn giận hờn, còn buồn phiền, hỏi chứ chúng ta đã học được cái ý chí của Thượng Đế ở góc nào mà cứ xưng danh học theo Thượng Đế. Cho nên, chúng ta phải làm những gì Thượng Đế đã và đang làm. Tình thương của Đấng Cha Lành đã ban bố cho chúng ta để chúng ta trở nên Ngài, thì một vài điểm của thể sanh dục cho họ chửi trước mặt chúng ta, chúng ta cũng lấy cái vui để đáp đền, để chi? Để giáo dục họ, để cứu họ và cứu mình luôn. Chúng ta không nên đấu tranh, hục hặc, làm cho nội tâm chúng ta bất an, rồi gây sự đau khổ cho người khác, chúng ta là người đáng tội đó thôi!

Chúng ta phải chấp nhận học chữ nhẫn. Nếu không có những hoàn cảnh đó, chúng ta không bao giờ tiến nổi. Những trường hợp đó cho chúng ta học nhẫn, phải hết sức kiên trì, cố gắng học nhẫn, chấp nhận. Trong cái chấp nhận đó chúng ta cứu những người xung quanh chúng ta, vì họ chưa hiểu, họ mới uy hiếp chúng ta. Nếu họ rõ chúng ta, họ sẽ kính mến. “*Tri kỷ tri bỉ*” là vậy. Tri kỷ không bao giờ làm

phiền chúng ta, chỉ thương yêu và xây dựng. Đó là trình độ mà chúng ta là người tu, tự xây dựng trình độ mỗi đêm, mỗi ngày, mỗi giờ, mỗi phút. Tại sao chúng ta còn giận hờn bởi một lời nói, bởi một hành động của đối phương? Hỏi chứ chúng ta lấy cái gì độ người ở tương lai? Một chút xiu đó mà chúng ta không chịu được rồi làm sao?

Cho nên, các bạn ở đây, vì sanh hoạt, vì cuộc sống ràng buộc các bạn phải đi làm. Bị sự dè bẹp, bị sự bất mãn của người đời, rồi các bạn phải tự xét lấy tâm linh các bạn. Các bạn đang làm việc cho ai đây? Các bạn đang làm gì đây? Thừa tôi đang vào lớp học. Khi các bạn vào lớp học thì các bạn phải làm gì? Phải hoàn thành tất cả các bài vở thương yêu của Thượng Đế. Có cơ hội, có bài vở, có những câu hỏi, những sự thắc mắc gây buồn phiền cho các bạn, rồi các bạn phải giải tỏa, phải kiên trì chấp nhận để hiểu sự sai lầm của chính mình, thì chúng ta mới kêu bằng tiến hóa, mới hiểu và thực hành ý của Thượng Đế.

Tự nhiên cái chỗ xấu thật xấu, ác ôn thật ác ôn mà có các bạn bước vào trong sự kiên trì hạnh ngộ của các bạn, thì mọi người từ từ phải thay đổi. Nhờ đâu mà thay đổi? Nhờ thanh điển kiên trì hướng thượng của các bạn. Khi các bạn hướng thượng phân thanh điển đó rút đi lên thì các bạn mới rút những người ở xung quanh các bạn. Để nó quy về sự sáng suốt sẵn có của chính nó và hòa hợp với Đấng Cha Lành đời đời bất tận. Hỏi việc nào là đáng làm, việc nào không đáng làm? Chúng ta nên chấp nhận hay là chúng ta nên sân hận? Các bạn xét rõ nên chấp nhận hay hơn để học những cái văn hoa, văn minh của trời đất từ Trung Thiên đem xuống cảm hóa nhân loại và mở trí cho con người tiến tới, để học nhẫn, rồi thực hiện từ bi.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho mẹ bạn đạo Nguyễn-Thị-Yên (*Đồng Nai*) là cụ bà Nguyễn-Thị-Tám, sinh 1941, đã mất vào ngày 23-11-2023 (*nhằm ngày 11 tháng 10 năm Quý Mão*) hưởng thọ 83 tuổi, an táng tại Công Quay, đội 13, thôn Vạn Tuế, xã Tân Việt, huyện Thanh Hà, tỉnh Hải Dương, được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình bạn đạo Yên chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Vợ chồng tôi và gia quyến thành tâm cảm ơn quý bạn đạo đã cầu nguyện.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính báo,

Dương Hải Vân và Tống Thị Kiều Cúc

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 14 tháng 3 năm 1970

Tu thân gắng hành theo chơn lý
Pháp lý Vô Vi dẫn tiến tùy
Bác ái công bằng phân các giới
Luyện theo Phật pháp thấu Vô Vi.

Tu thời trí ý xét suy
Nơi nào là cõi Vô Vi của Trời
Không không dẫn tiến thoát lời
Nhủ khuyên thiên hạ tự dòi gắng tu
Tu cho thoát khỏi đui mù
Khai thông dẫn tiến đắp bù tình thương
Biết mình biết họ tự lường
Giả chơn phân tách mối tường Vô Vi
Vô Vi là cõi chẳng vì
Tình thương tham hận sân si của đời
Nó là khung cảnh không lời
Không không chủ thuyết dẫn đời tiến thẳng
Sắc không không sắc mỗi tầng
Tự minh mới biết đặc ân Phật Trời
Công phu chẳng đổi thay đời
Không giờ điều luyện hợp thời chuyển luân
Khí thanh trợ giúp nhơn quần
Phóng thâu dễ dãi pháp luân dung hòa
Phân minh lưỡng giới chánh tà
Thân hình vui khỏe mới là người tu
Chẳng nuôi tánh chấp đui mù
Khai thông ngũ tạng giao du cõi Trời.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

109. CHUYỆN BÁNH BỘT TRÁU ĐỎ (Tiền Thân Kundakapuva)

Người ta ăn thứ gì...

Câu chuyện này, khi trú ở Xá Vệ, bậc Đạo sư đã kể về một người rất nghèo khổ. Ở Xá Vệ, khi thì chỉ một gia đình cúng dường chúng Tăng với Đức Phật là vị cầm đầu, khi thì ba bốn gia đình họp lại, khi thì cả thành chung đóng góp cúng dường. Nhưng nay là cả con đường chung sức lại cúng dường các thức ăn với cháo và bánh. Lúc bấy giờ, có một người rất nghèo khổ, làm thuê cho các người khác, cũng ở trong con đường ấy, tự nghĩ: “Ta không thể cúng dường cháo. Ta cúng dường bánh vậy!” Anh ta cạo lấy bột đỏ của vỏ trấu mềm, nhào với nước, gói bánh ấy trong ngọn lá bạch vi rồi nướng bánh trong than đỏ, với ý định đem cúng dường Đức Phật. Khi mới nghe nói: “Hãy đem bánh đến cúng dường”, anh ta liền đến trước tất cả mọi người, và bỏ các bánh trong bát bậc Đạo sư. Bậc Đạo sư không nhận lấy bánh của những người khác, chỉ ăn các bánh của anh ta. Khi ấy, toàn thành đều đồn vang:

- Bậc Chánh Đẳng Giác không khinh chê bánh làm bằng bột trấu đỏ của người nghèo khổ và đã ăn bánh ấy.

Khi ấy, từ vua, đại thần... cho đến các người gác cửa, tất cả đều hội họp lại, đánh lễ bậc Đạo sư, rồi đi đến người nghèo khổ ấy và nói:

- Hãy lấy đồ ăn, hãy lấy hai trăm, hãy lấy năm trăm đồng tiền, nhưng cho chúng tôi công đức cúng dường bánh ấy.

Người nghèo khổ nghĩ: “Phải hỏi bậc Đạo sư rồi ta mới quyết định”.

Anh ta đi đến bậc Đạo sư và thưa lại câu chuyện ấy. Bậc Đạo Sư nói:

- Hãy lấy toàn bộ tài sản họ cho, nhưng hồi hướng công đức ấy về cho tất cả chúng sanh.

Anh ta bắt đầu nhận tiền. Một số người ấy cho gấp hai, gấp bốn, gấp tám kẻ khác... Như vậy, cho đến khi anh ta nhận được chín trăm ngàn tiền vàng. Bậc Đạo Sư nói lời tùy hỷ, rồi đi về tịnh xá. Sau khi nói lên những công việc phải làm và khuyến giáo lời tốt lành cho các Tỳ kheo, bậc Đạo Sư đi vào Hương phòng.

(còn tiếp)

